



Universiteit
Leiden
The Netherlands

Re-dating the seven early Chinese Christian manuscripts : Christians in Dunhuang before 1200

Sun, J.

Citation

Sun, J. (2018, March 21). *Re-dating the seven early Chinese Christian manuscripts : Christians in Dunhuang before 1200*. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/61237>

Version: Not Applicable (or Unknown)

License: [Licence agreement concerning inclusion of doctoral thesis in the Institutional Repository of the University of Leiden](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/61237>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Cover Page



Universiteit Leiden



The handle <http://hdl.handle.net/1887/61237> holds various files of this Leiden University dissertation

Author: Sun, Jianqiang

Title: Re-dating the seven early Chinese Christian manuscripts : Christians in Dunhuang before 1200

Date: 2018-03-21

Samenvatting

In 1900 werden in Grot 17 in Dunhuang de zogenaamde zeven oudste christelijke Chinese manuscripten gevonden. Na hun publicatie door de eerste generatie geleerden werden ze algemeen gezien als bronnen van en voor de Tang christelijke kerk. Deze kerk was een loot aan de stam van de Kerk van het Oosten, die in China was aangekomen in 635 en waarvan werd aangenomen dat ze was verdwenen na 845. De conventionele chronologie van deze teksten is vrijwel algemeen geaccepteerd geraakt, maar rust op aannames die verre van zeker zijn. De empirische, technische en filologische studie die het hart vormt van deze dissertatie is de eerste systematische poging om deze bronnen nauwkeuriger te dateren en hun chronologie in kaart te brengen. Het is tevens de eerste monografie die bepleit dat de Dunhuang christenen als lokaal verschijnsel bestudeerd dienen te worden.

Dit project maakt gebruik van methoden die zijn ontwikkeld voor andere soorten Chinese teksten (afkomstig uit Dunhuang en andere plaatsen) en past deze methoden toe op de Chinese christelijke teksten uit Dunhuang. De belangrijkste methoden die gebruikt worden houden verband met de historische randvoorwaarden voor datering: de komst van het christendom in China (635) en het moment waarop Dunhuang Grot 17 werd afgesloten (1007). Het betreft veeleisende tradities in het schriftsysteem (het keizerlijke naamtaboe en de zogenaamde 'nieuwe vormen' van Keizerin Wu) en historische taalkunde (de ontwikkeling van de Chinese lijdende vorm constructies). Deze methoden zijn alle gebruikt door andere geleerden, zowel Chinese als Westerse, om oude bronnen te kunnen dateren. Nieuwere technieken voor datering, zoals C-14 datering en niet-destructief technisch laboratoriumonderzoek kunnen nog niet worden toegepast op deze handschriften, maar het traditionele filologische onderzoek in deze dissertatie heeft al tot verrassende resultaten geleid:

Ten eerste: de handschriften waarvan werd aangenomen dat ze de oudste zijn zijn waarschijnlijk de meest recente.

Ten tweede: de enige twee gedateerde handschriften zijn moderne vervalsingen.

Ten derde: slechts twee van de handschriften bevatten daadwerkelijk teksten uit de Tang periode.

Ten vierde: het manuscript P.3847 is het werk van post-Tang christenen.

Chinese christelijke manuscripten		Oude Chronologie	Nieuw Chronologie
<i>The Messiah Sutra</i> 序聽迷詩所經		635-638	800-1010
<i>On One God</i> 一神論		641	
Kojima teksten	Kojima A 大秦景教大聖通真歸法讚	720	Moderne vervalsingen
	Kojima B 大秦景教宣元至本經	717	
<i>Mysterious Bliss Sutra</i> 志玄安樂經		late achtste eeuw	745-787
<i>Sutra of Origins of Daqin Jingjiao</i> 大秦景教宣元本經			
P.3847	<i>Praise of Three Majestics</i> 景教三威蒙度讚	late achtste eeuw	907-1010s
	<i>Sutra of Reverence</i> 尊經		

Deze nieuwe chronologie heeft verstrekkende gevolgen. Zij leidt tot een beeld van een lokale christelijke gemeenschap in Dunhuang die een permanente aanwezigheid heeft gehad van de achtste tot zeker in de twaalfde eeuw. Dit leidt dan weer tot een aanpassing van het standaard beeld van de Tang christelijke kerk. Bovendien toont deze chronologie aan dat de algemene consensus dat het christendom na het intolerantie-edict van 845 uit China verdwenen zou zijn dient te worden verlaten. Deze reconstructie zou moeten leiden tot een proces van heroverwegen van de traditionele historiografie van het christendom in China voor de twaalfde eeuw.